

[Mads Larsen.]

det, som Ministeren hidtil har anset for at være Misbrug, i Fremtiden vil være udelukket.

Udover disse Bemærkninger skal jeg kun nævne et Par Enkeltheder. Naar den højtærede Minister i § 3, 4de Stykke, siger, at Understøttelse maa ikke ydes til Personer, der oppebærer Aldersrente, forstaar jeg meget vel, hvorfor Ministeren gør det; det er jo ganske klart, at det er for at forhindre Sammenblanding af de forskellige sociale Loves Virkeomraade, og det er i og for sig rigtigt ogsaa efter vor Mening. Men det er dog ganske utvivlsomt, at der vil kunne komme Tilfælde, hvor Aldersrentenydere vil blive meget ringere stillet end andre, der nyder godt af den sociale Lovgivning, og hvor det vilde være i høj Grad betimeligt og ogsaa maatte skønnes rimeligt, om Kommunalbestyrelsen sanktionerede, at Hjælpekassen ydede et Tilskud under visse Forhold. Jeg vilde derfor sætte Pris paa om muligt at faa denne Tilføjelse til § 4 udvidet noget, saaledes at der ogsaa blev en Mulighed i saadanne Tilfælde. Man kan nemlig meget vel tænke sig adskillige Tilfælde af den Art.

En Aldersrentenyder, hvis Kone er død, og som som Følge deraf kun oppebærer Aldersrente som enlig Person, eller en Aldersrentenyder, hvis Kone ikke er fyldt 65 Aar og som Følge deraf ikke faar Aldersrente, eller en Aldersrentenyder med mindreaarige, uforsørgede Børn vil ikke være i Stand til, hvis han tillige er svagelig, at eksistere paa det Grundlag, som her er givet. Derfor forekommer det mig, at det vilde være rimeligt, at der i hvert Fald var en Ventil, der gjorde det muligt for Kommunalbestyrelserne og for Hjælpekassebestyrelserne, naar de skønnede det forsvarligt og rigtigt, at træde til. Saaledes som Lovforslaget er affattet, maa jeg gaa ud fra, at Enker, der faar Understøttelse til deres Børn gennem Enkebørnsloven, vil kunne faa Hjælp af Hjælpekassen under Forudsætning af, at de kommer i Trang. Hvis denne Opfattelse ikke er rigtig, forekommer det mig, at saadanne Enker i adskillige Tilfælde vilde blive stillet ringere end den ugifte Moder, der maaske faar et betydeligt større Underholdsbidrag, end de paagældende Enker faar gennem Enkebørnsloven, idet den ugifte Moder jo er berettiget til, hvis hun er i Trang, at erholde Understøttelse af Hjælpekassen.

Disse Henstillinger vil jeg, som sagt, gerne rette til den højtærede Minister, men i øvrigt maa ogsaa jeg anse det for betime-

ligt og rigtigt, at vi nu, da Lovforslaget er kommet til Behandling i rette Tid, straks faar begyndt paa Udvalgsarbejdet og forsøger, om det er muligt at naa til en Affattelse, der kan være et tjenligt Grundlag for vor Hjælpekassevirksomhed.

Indenrigsministeren (Kragh): I forrige Rigsdagssamling har jeg ved Fremsættelsen af Forslag til Lov om Hjælpekasser og ved første Behandling af Lovforslaget udtalt mig saa udførligt baade om de Forhold, som i de senere Aar har udviklet sig paa dette Omraade, og om de Motiver, som har ligget til Grund for Lovforslagets Fremsettelse, at jeg ikke finder Anledning til at komme dybere ind paa disse Spørgsmaal i Dag. Jeg kan i saa Henseende erklære mig ganske enig med det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen, for hvis Tilslutning til Forslaget jeg takker, ligesom jeg takker det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven for den Beredvillighed, han udtalte til en Forhandling om Sagen med det Formaal at naa til et Resultat. Derimod beklager jeg, at det ærede Medlem Hr. Hækkerup paa Socialdemokratiets Vegne i Aar indtager det samme Standpunkt, som det ærede Medlem var Talsmand for i forrige Rigsdagssamling.

Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem har anstillet, og paa det Grundsyn, som ligger bag Opfattelser, som har fundet Udtryk i Taler, som den højtærede Statsminister har holdt, og heller ikke komme dybt ind paa det Grundsyn, som paa dette Omraade som paa saa mange andre sociale Omraader er bestemmende for Socialdemokratiet. Jeg skal kun sige, at det, som i denne Forbindelse har Betydning — det andet er jo nærmest Fyldekalk —, er det Grundsyn, som ligger bag det her foreliggende Forslag, og som kortelig kan udtrykkes med de Ord, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup udtalte som de, der efter hans Mening burde udtrykke Grundlaget for Hjælpekasselovgivningen, nemlig disse, at Formaalet er gennem Hjælpekasserne at forskaane alle virkelig trængende for at søge Hjælp hos Fattigvæsenet. Nu har det ærede Medlem her skildret, hvorledes en Række Hjælpekasser, bl. a. hans hjemlige Hjælpekasse, hvis dette Forslag var blevet gennemført i forrige Rigsdagssamling, vilde have været nødt til i Løbet af Sommeren eller Efteraaret at lukke af for fortsat Hjælpekasseydelse. Men her maa det ærede Medlem jo ikke helt glemme, at de Forvaltningsformer, som bringes til Anvendelse med Hensyn til Hjælpekasser, er netop dem, som dette Forslag i mange Tilfælde